

УДК 343.131.3

*О. Г. Дехтяр**здобувач,**кафедра кримінального права, процесу і криміналістики**(Івано-Франківський факультет**Національного університету "Одеська юридична академія")*

ОСОБИСТЕ СПРИЙНЯТТЯ СЛІДЧИМ, ПРОКУРОРОМ, СЛІДЧИМ СУДДЕЮ ПОКАЗАНЬ, РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗМІСТУ ЗАСАДИ БЕЗПОСЕРЕДНОСТІ

Нормативне закріплення безпосередності дослідження показань, речей і документів в якості однієї із загальних засад кримінального провадження (п. 16 ч. 1 ст. 7 і ст. 23 КПК України) зумовлює необхідність перегляду кола стадій кримінального провадження, на які поширюється її дія. Хоча ст. 23 КПК України розкриває основні елементи змісту цієї засади лише стосовно судових стадій, проте ч. 1 ст. 7 КПК України закріплює, що зміст та форма кримінального провадження повинна відповідати загальним засадам кримінального провадження [3]. Такий підхід законодавця до визначення ролі загальних засад кримінального провадження дозволяє стверджувати, що під час судового розгляду у першій інстанції засада безпосередності дослідження показань, речей і документів реалізується у повному обсязі з урахуванням особливостей, визначених нормами КПК України, а її реалізації в інших стадіях кримінального провадження, у тому числі й під час досудового

© Дехтяр О. Г., 2013

© Національний університет "Острозька академія", 2013

розслідування, притаманна істотна специфіка, зумовлена значною кількістю винятків із загальних правил щодо особистого сприйняття та оцінки доказів.

Визначення механізму реалізації засади безпосередності дослідження показань, речей і документів під час досудового розслідування вимагає дослідження його змісту з урахуванням особливостей кримінально-процесуальної діяльності сторін і слідчого судді у цій стадії кримінального провадження. Дослідженню теоретичних аспектів, пов'язаних із визначенням поняття та змісту засади безпосередності, та практичних проблем її реалізації під час досудового розслідування присвячена значна увага науковців. Зокрема, вказані питання досліджуються у працях Т. Т. Алієва, В. К. Волошиної, С. О. Гриненка, Н. О. Громова, Т. М. Добровольської, Т. В. Каткової, О. М. Ларіна, В. Я. Лівшиця, Д. А. Мезінова, З. І. Сарбаєва, А. Н. Скліzkова, В. Д. Шундікова та інших вчених. Проте, із набранням чинності новим КПК України основні елементи змісту засади безпосередності дослідження показань, речей і документів підлягають перегляду з урахуванням закріплених у ньому норм, які врегульовують порядок провадження досудового розслідування. Викладене зумовлює необхідність постановки в якості мети дослідження визначення особливостей особистого сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елементу змісту засади безпосередності.

Поширюючи з урахуванням норми ч. 1 ст. 7 КПК України за аналогією закону вимогу ч. 1 ст. 23 КПК України на стадію досудового розслідування, на слідчого, прокурора доцільно покласти обов'язок щодо безпосереднього дослідження доказів. Безпосередність у дослідженні ними доказів полягає у тому, що слідчий, прокурор повинні: 1) особисто

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

проводити у конкретному кримінальному провадженні слідчі (розшукові) дії, а у випадках, передбачених нормами КПК України, – також і негласні слідчі (розшукові) дії, безпосередньо сприймаючи у ході їх провадження фактичні дані, які дозволяють встановити наявність або відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню; 2) приймати процесуальні рішення на основі оцінки особисто сприйнятих фактичних даних.

Як відзначають автори науково-практичного коментаря до КПК України за редакцією В. Я. Тація, В. П. Пшонки та А. В. Портнова, безпосереднє пізнання слідчим обставин, що підлягають доказуванню, та побічних доказів може мати правове значення, якщо воно відбувалося в кримінальному провадженні при проведенні тих дій, які передбачені КПК України, у встановленому порядку і закріплені в процесуальних документах [4, с. 238]. Способи збирання доказів ч. ч. 2 і 3 ст. 93 КПК України диференціюються для сторін обвинувачення та захисту. Так, ч. 2 ст. 93 КПК України закріплює, що сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом [3]. Власне у ході збирання доказів слідчий, прокурор особисто сприймають фактичні дані, які дозволяють встановити наявність або відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження і підлягають доказуванню.

Безпосередність у дослідженні показань полягає в тому, що слідчий,

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

прокурор, а у випадках, передбачених ст. 225 КПК України, – слідчий суддя під час проведення допиту особисто сприймають відомості, які надаються підозрюваним, свідком, потерпілим, експертом щодо обставин кримінального провадження, які відомі їм та мають значення для цього кримінального провадження. Під час допиту слідчим, прокурором, слідчим суддею здійснюється опосередковане пізнання, оскільки допитувана особа повідомляє відомості щодо фактів, які вона сприймала особисто, а у випадках, передбачених ст. 97 КПК України, – також висловлюється щодо певного факту, ґрунтуючись на поясненні іншої особи. Опосередкований характер притаманний пізнанню і в ході проведення інших вербальних слідчих (розшукових) дій – очної ставки (згідно з ч. 9 ст. 224 КПК України – одночасного допиту двох чи більше вже допитаних осіб) та пред'явлення для впізнання, що пояснюється сприйняттям слідчим, прокурором відомостей, відомих допитуваній особі чи особі, яка впізнає. Більше того, у ході проведення вербальних слідчих (розшукових) дій слідчий, прокурор не лише отримують від допитуваних осіб відомості, які мають значення для цього кримінального провадження, але й одержують можливість спостерігати за поведінкою цих осіб, що у подальшому може мати істотне значення під час оцінки наданих ними показань.

В окремих випадках норми кримінального процесуального закону передбачають можливість допиту свідка, потерпілого в судовому засіданні. Так, відповідно до ч. 1 ст. 225 КПК України, у виняткових випадках, пов'язаних із необхідністю отримання показань свідка чи потерпілого під час досудового розслідування, якщо через існування небезпеки для життя і здоров'я свідка чи потерпілого, їх тяжкої хвороби, наявності інших обставин, що можуть унеможливити їх допит в суді або вплинути на повноту чи достовірність показань, сторона кримінального провадження

має право звернутися до слідчого судді із клопотанням провести допит такого свідка чи потерпілого в судовому засіданні, в тому числі одночасний допит двох чи більше вже допитаних осіб [3]. Розглядаючи норми ст. 225 КПК України як новий інститут – допиту свідка чи потерпілого слідчим суддею під час досудового провадження, автори науково-практичного коментаря до КПК України за редакцією В.Я. Тація, В. П. Пшонки та А.В. Портнова вважають, що його існування є винятком із загального правила про безпосередність дослідження доказів [4, с.565]. Частково поділяючи таку позицію, потрібно відзначити, ч. 1 ст. 225 КПК України передбачає проведення допиту слідчим суддею у присутності сторін кримінального провадження, що дозволяє як слідчому судді, так і сторонам особисто сприйняти показання свідка, потерпілого. Виняток із загального правила про присутність сторін кримінального провадження складають два випадки, визначені ч. 1 ст. 225 КПК України: 1) неприбуття сторони, що була належним чином повідомлена про місце та час проведення судового засідання, для участі у допиті; 2) відсутність сторони захисту, якщо на момент проведення допиту жодній особі не повідомлено про підозру у цьому кримінальному провадженні. У цих випадках показання свідка, потерпілого сприймаються безпосередньо слідчим суддею, а щодо однієї або обох сторін кримінального провадження відбувається обмеження засади безпосередності дослідження показань, речей і документів.

Крім того, специфіка показань свідка, потерпілого, наданих ними під час допиту слідчим суддею, полягає в тому, що вони підлягають перевірці та оцінці слідчим, прокурором при прийнятті процесуальних рішень, а з огляду на норму ч. 4 ст. 95 КПК України можуть бути використані судом при обґрунтуванні судового рішення за результатами судового розгляду

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

конкретного кримінального провадження. Можливість їх використання без проведення допиту свідка, потерпілого у судовому засіданні під час судового розгляду свідчить про обмеження реалізації засади безпосередності у ході судового розгляду.

Ст. 232 КПК України передбачає проведення під час досудового розслідування допиту, впізнання осіб чи речей у режимі відеоконференції. Як вказують автори науково-практичного коментаря за редакцією С. В. Ківалова, С. Н. Міщенка та В. Ю. Захарченка, безпосередність дослідження доказів є основною умовою проведення процесуальних дій у режимі відеоконференції, оскільки порядок їх проведення здійснюється у віддаленій "присутності" підозрюваного, потерпілого, свідка та інших осіб, які безпосередньо сприймають хід і результати процесуальної дії [5, с.683]. Оскільки допит особи і пред'явлення для впізнання осіб і речей у режимі відеоконференції здійснюється згідно з правилами, передбаченими ст. ст. 225-229 КПК України, то слідчий, прокурор, слідчий суддя особисто сприймають відомості, які надаються учасниками вказаних слідчих (розшукових) дій, що цілком відповідає вимогам засади безпосередності дослідження показань, речей і документів.

Відповідно до ч. 10 ст. 232 КПК України, особа, якій забезпечується захист, може бути допитана в режимі відеоконференції з такими змінами зовнішності і голосу, за яких її неможливо було б упізнати [3]. У юридичній літературі одержання показань від таких осіб розглядається як обмеження засади безпосередності. Так, Л. Б. Алексеева відзначає, що право використання анонімних свідків є відступом від принципу безпосередності, оскільки воно здатне істотно обмежувати право підозрюваного на безпосереднє дослідження доказів [1, с. 8]. Проте, обмеження засади безпосередності у ході допиту в режимі

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

відеоконференції зі змінами зовнішності та голосу особи не призводить до обмеження засади безпосередності, оскільки у цих випадках має місце лише зміна процесуального порядку проведення допиту, зумовлена необхідністю забезпечення захисту допитуваної особи, але слідчий, прокурор, слідчий суддя безпосередньо сприймають показання, які надаються допитуваною особою.

Дотриманню засади безпосередності сприяє й проведення допиту за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції у ході надання міжнародної правової допомоги. Так, ч. 2 ст. 567 КПК України закріплює, що допит шляхом відео- або телефонної конференції виконується у порядку, передбаченому процесуальним законом запитуючої сторони у тій мірі, в якій такий порядок не суперечить засадам кримінального процесуального законодавства України та загальновизнаним стандартам забезпечення прав людини і основоположних засад [3]. При цьому в юридичній літературі звертається увага на істотні переваги проведення процесуальних дій у режимі відеоконференції та значення останнього для дотримання засади безпосередності. Зокрема, автори науково-практичного коментаря за редакцією С. В. Ківалова, С. Н. Міщенко та В. Ю. Захарченка вказують, що "при традиційному виконанні запитуваних процесуальних дій суд, прокурор або слідчий запитуючої держави, як правило, змушені відступити від засади безпосередності дослідження доказів і використовувати у національному кримінальному провадженні докази, які отримують посадові особи компетентних органів запитуваної держави, які (докази) найчастіше страждають неповнотою, містять розбіжності, викликають сумнів у своїй достовірності. Такі докази завжди опосередковані, їх використання у національному кримінальному

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

провадженні підвищує ймовірність отримання неповної, викривленої інформації про обставини вчиненого кримінального правопорушення" [5, с. 1063]. У разі проведення процесуальних дій, у тому числі й допиту, у режимі відеоконференції відомості, які надаються допитуваною особою, безпосередньо сприймаються слідчим суддею, що сприяє як більш повному встановленню наявності або відсутності фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження і підлягають доказуванню, так і забезпеченню реалізації засади безпосередності дослідження показань, речей і документів.

Безпосередність у дослідженні речей полягає в тому, що слідчий, прокурор у ході провадження слідчих (розшукових) дій, заснованих на безпосередньому спостереженні, а експерт – під час проведення експертизи, особисто сприймають речові докази, якими, згідно з ч. 1 ст. 98 КПК України, визнаються матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження [3]. Зокрема, на безпосередньому спостереженні слідчого, прокурора ґрунтуються такі слідчі (розшукові) дії, направлені на виявлення та дослідження речових доказів, як огляд місцевості, приміщення та речей, обшук і слідчий експеримент. Під час провадження вказаних слідчих (розшукових) дій слідчим, прокурором здійснюється безпосереднє пізнання, оскільки відомості щодо обставин кримінального провадження, які мають значення для нього, сприймаються ними особисто.

У процесі провадження огляду місцевості, приміщення та речей, обшук, слідчого експерименту відбувається дослідження індивідуальних ознак і властивостей речових доказів, способи і методи якого залежать від

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

виду та завдань конкретної слідчої (розшукової) дії. Так, у ході провадження огляду та обшуку слідчим, прокурором встановлюються, у тому числі й за допомогою технічних та інших засобів, ознаки і властивості речових доказів: форма, розмір, вага, об'єм, колір, запах, температура тощо. Під час проведення слідчого експерименту слідчий, прокурор з метою перевірки та уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення, можуть досліджувати ознаки і властивості речових доказів шляхом проведення необхідних дослідів і випробувань.

Єдиною процесуальною дією, за допомогою якої речові докази досліджуються експертом, виступає експертиза. У ході її проведення експерт на основі наявних у нього наукових, технічних або інших спеціальних знань особисто проводить повне дослідження речових доказів, у ході якого безпосередньо сприймає їх ознаки і властивості. При цьому висновок експерта, відповідно до ч. 3 ст. 101 КПК України, повинен ґрунтуватися на відомостях, які експерт сприймав безпосередньо або вони стали йому відомі під час дослідження матеріалів, що були надані для проведення дослідження [3].

Безпосередність у дослідженні документів полягає в тому, що під час провадження їх огляду слідчий, прокурор особисто сприймають документи, які у ч. 1 ст. 99 КПК України визначаються як спеціально створені з метою збереження інформації матеріальні об'єкти, які містять зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як докази факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження [3]. У процесі дослідження документів слідчий, прокурор досліджують як документи за їх змістом та формою, так і матеріальний носій, на якому вони збережені.

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

Необхідно погодитися з думкою А. П. Запотоцького, який відзначає, що у документах визначальну роль відіграє зміст, а форма – допоміжна [2, с.7-8]. Це пов'язано з тим, що доказове значення має лише зміст документів, оскільки його складають відомості щодо обставин кримінального провадження, яким властивий описовий або засвідчувальний характер та які мають значення для цього кримінального провадження.

Незважаючи на істотне значення засади безпосередності для прийняття процесуальних рішень та їх обґрунтування на підставі особисто сприйнятих та оцінених доказів, норми кримінального процесуального закону встановлюють обмеження щодо особистого сприйняття слідчим, прокурором показань, речей і документів. Зокрема, обмеження в особистому сприйнятті слідчим, прокурором показань, речей і документів мають місце у випадках: 1) доручення прокурором слідчому, органу досудового розслідування щодо проведення у встановлений прокурором строк слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій, у конкретному кримінальному провадженні, досудове розслідування в якому здійснюється прокурором (п. 4 ч. 2 ст. 36 КПК України); 2) особистого провадження прокурором слідчих (розшукових) дій у конкретному кримінальному провадженні, досудове розслідування в якому здійснюється слідчим (п. 4 ч. 2 ст. 36 КПК України); 3) доручення слідчим, прокурором проведення слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам (п. 5 ч. 2 ст. 36 і п. 3 ч. 1 ст. 40 КПК України); 4) відсторонення керівником органу досудового розслідування слідчого від проведення досудового розслідування вмотивованою постановою за ініціативою прокурора або з власної ініціативи з наступним повідомленням прокурора та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених КПК України, для його відводу або у разі

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

неефективного досудового розслідування (п. 8 ч. 2 ст. 40 і п. 2 ч. 2 ст. 39 КПК України); 5) провадження досудового розслідування слідчою групою (ч. 2 ст. 38 КПК України; 6) провадження досудового розслідування обставин кримінальних правопорушень, вчинених на територіях декількох держав, або якщо порушуються інтереси цих держав, спільними слідчими групами (ст. 571 КПК України); 7) передачі матеріалів кримінального провадження за підслідністю (ч. 5 ст. 216 і ч. 4 ст. 218 КПК України); 8) об'єднання та виділення матеріалів кримінального провадження (ст. 217 КПК України); 9) доручення слідчим, прокурором своєю постановою провадження слідчих (розшукових) дій і негласних слідчих (розшукових) дій на території, яка знаходиться під юрисдикцією іншого органу досудового розслідування, такому органу досудового розслідування (ч. 6 ст. 218 КПК України) тощо. Водночас, незважаючи на наявність цих обмежень в особистому сприйнятті показань, речей і документів, слідчий, прокурор повинні безпосередньо дослідити, перевірити та оцінити докази, одержані іншими уповноваженими кримінальним процесуальним законом особами, при постановленні процесуальних рішень у конкретному кримінальному провадженні, в якому вони здійснюють досудове розслідування.

Підсумовуючи викладене, потрібно відзначити, що засада безпосередності дослідження показань, речей і документів діє у стадії досудового розслідування, покладаючи на слідчого, прокурора, а у випадках, передбачених нормами КПК України, – й на слідчого суддю, обов'язок безпосередньо дослідити докази. Безпосередність у дослідженні ними доказів полягає у тому, що слідчий, прокурор повинні: 1) особисто проводити у конкретному кримінальному провадженні слідчі (розшукові) дії, а у випадках, передбачених нормами КПК України, – також і негласні

слідчі (розшукові) дії, безпосередньо сприймаючи у ході їх провадження фактичні дані, які дозволяють встановити наявність або відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню; 2) приймати процесуальні рішення на основі оцінки особисто сприйнятих фактичних даних.

Реалізації засади безпосередності дослідження показань, речей і документів діє у стадії досудового розслідування притаманна істотна специфіка, зумовлена значними обмеженнями щодо особистого сприйняття доказів слідчим, прокурором. Коло таких обмежень є доволі широким та обумовлюється як обставинами кримінального провадження та місцем вчинення кримінального правопорушення, так і повноваженнями прокурора та керівника органу досудового розслідування. Водночас, наявність цих обмежень не впливає на обов'язок слідчого, прокурора безпосередньо дослідити, перевірити та оцінити при постановленні процесуальних рішень усі докази, наявні у матеріалах конкретного кримінального провадження.

У подальшому досліджувана у статті проблематика щодо особистого сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елементу змісту засади безпосередності повинна знайти свій розвиток за такими напрямками: 1) дослідження нормативного змісту встановлених КПК України обмежень в особистому сприйнятті показань, речей і документів; 2) визначення особливостей реалізації у стадії досудового розслідування інших елементів засади безпосередності.

Список використаних джерел

1. Алексеева Л. Б. Право на справедливое судебное разбирательство: реализация в УПК общепризнанных принципов и норм международного

▪ Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності / О. Г. Дехтяр // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2013. – № 1(7) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2013/n1/13dohzzb.pdf>.

права: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 / Л. Б. Алексеева. – М., 2003. – 53 с.

2. Запотоцький А. П. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві: Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / А. П. Запотоцький. – К., 2009. – 18 с.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до документа: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651%D0%B0-17>.

4. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 1 / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; [За заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова]. – Х.: Право, 2012. – 768 с.

5. Уголовный процессуальный кодекс Украины: Научно-практический комментарий / [Отв. ред.: С. В. Кивалов, С. Н. Мищенко, В. Ю. Захарченко]. – Х.: Одиссей, 2013. – 1184 с.

Дехтяр О. Г.

Особисте сприйняття слідчим, прокурором, слідчим суддею показань, речей і документів як елемент змісту засади безпосередності

Стаття присвячена дослідженню окремих аспектів реалізації засади безпосередності у стадії досудового розслідування. Охарактеризовано особливості особистого сприйняття доказів слідчим, прокурором і слідчим суддею. Визначено коло обмежень в особистому сприйнятті слідчим, прокурором показань, речей і документів

Ключові слова: засада безпосередності, показання, речі, документи, докази, слідчий, прокурор, слідчий суддя, особисте сприйняття

Дехтяр О. Г.

Личное восприятие следователем, прокурором, следственным судьей показаний, вещей и документов как элемент содержания начала непосредственности

Статья посвящена исследованию отдельных аспектов реализации начала непосредственности в стадии досудебного расследования. Охарактеризованы особенности личного восприятия доказательств следователем, прокурором и следственным судьей. Определен круг ограничений в личном восприятии следователем, прокурором показаний, вещей и документов

Ключевые слова: начало непосредственности, показания, вещи, документы, доказательства, следователь, прокурор, следственный судья, личное восприятие

Dehtyar O. H.

Personal perception by investigator, prosecutor, investigating judge of the evidences, objects and documents as element of principle of immediacy

The article is dedicated to the research of specific aspects of the implementation of the principle of immediacy in the pre-trial investigation. The features of personal perception of proofs by investigator, prosecutor and investigating judge characterized. Range limits in the personal perception by investigator, prosecutor of the evidences, objects and documents detected

Key words: principle of immediacy, evidences, objects, documents, proofs, investigator, prosecutor, investigating judge, personal perception